

Publicerad 2011-11-22 00:01 av HjälpMigFly

Och jag blir en kliché i sig.

Ta emot mig

Jag borde väl be om ursäkt för min otillräcklighet och lämna dig ifred, i din ensamhet där allt hotar

och jag är inte orolig över vad varken eld eller knivblad kan göra mot dig, det som äter mig är

att jag inte kan riktigt se, hålla i mina händer det som hotar dig för att krossa det, döda det och om så vore nödvändigt svälja det helt.

Men jag förblir nu stilla. Ligger här och blöder mer otillräcklighet, fylld med så mycket svaghet att jag snart går under av trycket.

Jag har sprungit långt. Nu kommer jag. Försenad. Tomhänt. Urblekt.

Med urgröpta ögon, smuts under naglarna, brustna lungor, avklippt tunga och blod kvar i munnen.

Ta emot mig.

Texten är utskriven från Poeter.se

Författaren HjälpMigFly med Poeter.se id #39257 innehar upphovsrätten